

Wijziging Besluit Vreemdelingen-circulaire 2000

Besluit van de Minister voor Vreemdelingen-zaken en Integratie van 9 juni 2004, nr. 2004/36, houdende wijziging van de Vreemdelingen-circulaire 2000

De Minister voor Vreemdelingen-zaken en Integratie,
Gelet op de Vreemdelingenwet 2000 (Stb. 2000, 495), het Vreemdelingenbesluit 2000 (Stb. 2000, 497) en het Voor-schrift Vreemdelingen 2000 (Stcrt. 2001, 10);

Besluit:

Artikel I

Hoofdstuk C8/Soedan Vreemdelingen-circulaire 2000 komt als volgt te luiden:

“Het asielbeleid ten aanzien van Soe-dan

1. Datum

Deze versie van dit hoofdstuk is vastge-steld op 9 juni 2004.

2. Achtergrond

Op 3 februari 2004 heeft de Minister van Buitenlandse Zaken een ambtsbericht uitgebracht over de situatie in Soedan (kenmerk DPV/AM-823666). Dit ambts-bericht is vrijgegeven op 23 april 2004. Naar aanleiding hiervan is besloten tot een beleidswijziging ten aanzien van niet-Arabische bevolkingsgroepen afkomstig uit de deelstaten Noord-, West- en Zuid-Darfur. Deze beleidswij-ziging is neergelegd in een brief aan de Voorzitter van de Tweede Kamer van 22 april 2004.

Dit hoofdstuk bevat de uitvoeringscon-sequenties van het vastgestelde beleid.

3. Overgangsbeleid

Het beleid zoals weergegeven in het gelijknamige hoofdstuk van 1 april 2001 komt te vervallen met ingang van de datum van inwerkingtreding van deze versie van het hoofdstuk.

4. Algemene situatie in Soedan

Sinds december 1999 geldt de noodtoe-stand in Soedan. In december 2003 is deze wederom met een jaar verlengd. In juli 2002 is een principeakkoord gesloten tussen de Soedanese regering en de rebellen-groepering SPLM/A. Vanaf 15 oktober 2002 geldt er voor het groot-ste deel van Soedan een staakt-het-vuren tussen beide partijen. De veiligheidssitu-atie is sindsdien stabiel, ook al hebben nadien soms schendingen van het staakt-het-vuren plaatsgevonden. Vanaf eind december 2002 volgt er een periode van

oplaaiend geweld en ernstige mensen-rechtenschendingen. Nadat in februari 2003 het staakt-het-vuren is herbeves-tigd, is het aantal gewapende conflicten in sommige gebieden duidelijk terugge-lopen, maar toegenomen in andere gebieden.

Als het gaat om de veiligheidssituatie, wordt in het ambtsbericht dus een gefragmenteerd beeld geschilderd. Er zijn gebieden waar het thans rustig is. Deze staan of onder controle van de autoritei-ten, of de rebellen. Desalniettemin kunnen deze gebieden nog steeds onveilig zijn, omdat verschillende stammen nog conflicten uitvechten of omdat er milities zijn die niet onder (volledige) controle staan van de Soedanese regering of SPLM/A. Daarbij komt ook nog dat deze rustige delen geografisch beperkt zijn en omringd zijn door onveilige gebieden. Een ander probleem is dat op de plaatsen waar het op dit moment rus-tiger is, de gewapende partijen nog steeds tegenover elkaar staan en er nog steeds sprake is van een gespannen situa-tie. Bovendien is het mogelijk dat om politieke redenen niet alle gevechtshan-delingen worden gerapporteerd. De situatie in het zuiden van Soedan is gespannen. In de deelstaten Noord-, West- en Zuid-Darfur is sprake van zeer zware gevechten en bombardementen. Sinds 8 september 2000 wordt een beleid van partiële categoriale bescherming gevoerd voor de zuidelijke niet-Arabische bevolkingsgroepen en de Nuba-bevolkingsgroepen. In de brief van 22 april 2004 aan de Voorzitter van de Tweede Kamer is meegedeeld dat dit beleid wordt uitgebreid met de niet-Arabische bevolkingsgroepen uit de deelstaten Noord-, West- en Zuid-Darfur. Volgens de minister is ook in deze deelstaten sprake van een categori-aal beschermingswaardige situatie. Het noorden van Soedan – met uitzonde-ring van de deelstaten Noord-, West- en Zuid-Darfur, West- en Zuid-Kordofan, Kassala State en Blue Nile – is daarente-gen al langere tijd relatief veilig en stabiel. De relatief veilige gebieden in het noorden van Soedan zijn toeganke-lijk vanuit de gebieden waar het relatief onveilig is. Het ambtsbericht geeft geen aanleiding tot de conclusie dat er in het relatief veilige Noord-Soedan sprake is van een, naar plaatselijke maatstaven gemeten, categoriale humanitaire noodsi-tuatie voor ontheemden. Dat wil zeggen dat er in zijn algemeenheid geen catego-riaal risico voor lijf en leden bestaat ten gevolge van de algemene humanitaire situatie in het noorden. Volgens de

minister is terugkeer naar dit gebied niet van bijzondere hardheid, tenzij de betrokkene behoort tot de Nuba-bevolkingsgroepen of tot de niet-Arabische bevolkingsgroepen uit Zuid-Soedan of Darfur en daarbij voorafgaande aan zijn vertrek uit Soedan niet langer dan zes maanden probleem-loos in het relatief veilige Noord-Soedan heeft verbleven. Voor deze groepen geldt een beleid van categoriale bescherming. Bij terugkeer naar Soedan lopen zij het risico van negatieve bejegening door de Soedanese autoriteiten. Voor het beleid van categoriale bescherming wordt ver-wezen naar 8.1.

5. Groepen van personen die verhoog-de aandacht vragen

5.1. Politiek of religieuze opposanten

Personen die zich sterk profileren op politiek of religieus gebied, kunnen rekenen op negatieve bejegening door de veiligheidsdiensten. Dit geldt ook wan-neer zij vanuit het buitenland terugkeren naar Soedan. Voorbeelden van sterke politieke of religieuze profilering zijn het deelnemen aan demonstraties en opposi-tionele bijeenkomsten of het zich kritisch (in woord en geschrift) uitlaten over regeringsbeleid. De negatieve bejegening door de veiligheidsdiensten kan variëren van intimidatie, het beperken van de bewegingsvrijheid tot arrestatie en (meerdere) detenties, waarbij marteling en mishandeling niet zijn uitgesloten. Het kan hierbij onder meer gaan om (prominente) intellectuelen, studenten-leiders, journalisten, advocaten, mensen-rechtenactivisten, activisten van oppositionele of niet-geregistreerde par-tijen, activisten van vakbonden, activis-ten van verzetsbewegingen, politieke tegenstanders uit het buitenland en niet-moslims.

Gelet op het vorenstaande kan een per-soon die zich sterk profileert op politiek of religieus terrein in aanmerking komen voor een verblijfsvergunning asiel bepaalde tijd op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a of b, Vreemdelingenwet. De amnestierege-ling, zoals vermeld in het ambtsbericht van 3 februari 2004, zorgt niet voor een uitzondering op deze conclusie. Indien er aanwijzingen zijn dat artikel 1F van het Vluchtelingenverdrag van toe-passing is, dient conform C3/10.14 contact te worden opgenomen met de unit 1F.

5.2. Niet-Arabische bevolkingsgroepen uit Zuid-Soedan

Niet-Arabische bevolkingsgroepen uit Zuid-Soedan worden als potentiële tegenstanders van het regime gezien. Indien zij zich voor het eerst in het noorden vestigen, trekken zij door hun vestiging de aandacht van de autoriteiten en kunnen zij op grond van hun etnische afkomst worden verdacht van lidmaatschap van of sympathie voor een verzetsbeweging. Het is mogelijk dat deze nieuwkomers problemen van de zijde van de veiligheidsdiensten ondervinden in de vorm van ruwe ondervragingen en (korte) detenties, waarbij mishandeling niet is uitgesloten. Dit geldt ook wanneer zij vanuit het buitenland terugkeren naar Soedan.

Gelet op het vorenstaande kan een persoon die behoort tot een niet-Arabische bevolkingsgroep uit Zuid-Soedan in aanmerking komen voor een verblijfsvergunning asiel bepaalde tijd op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a of b, Vreemdelingenwet.

De vluchtelingrechtelijke vervolging dient op de normale wijze aannemelijk te worden gemaakt. De activiteiten van de betrokkene die leiden tot de conclusie dat er sprake is van vluchtelingrechtelijke vervolging kunnen zowel hebben plaatsgevonden in Noord- als in Zuid-Soedan.

Van een reëel risico als bedoeld in artikel 3 EVRM is al snel sprake indien de betrokkene nog nooit in Noord-Soedan heeft verbleven dan wel indien de betrokkene direct voorafgaande aan zijn vertrek uit Soedan te maken heeft gekregen met ruwe ondervragingen, detentie en/of mishandeling door de Soedanese autoriteiten.

Uiteraard gelden de gebruikelijke contra-indicaties als ongeloofwaardigheid van het relaas en gevaar voor de openbare orde.

Indien geen vergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b of c, Vreemdelingenwet, wordt verleend, is het vermeld in paragraaf 8.1 van toepassing.

N.B.: Tot het zuiden van Soedan worden gerekend de deelstaten Noord- en West-Bahr el-Ghazal, Warab, Buheyra, West- en Oost-Equatoria, Bahr el Jebel, Jonglei, Unity State (Western Upper Nile) en Upper Nile.

5.3. Niet-Arabische bevolkingsgroepen uit Darfur

In Darfur wordt door de autoriteiten hard opgetreden tegen personen verdacht van banden met de rebellen. Met name niet-Arabische bevolkingsgroepen kunnen hiermee te maken krijgen. Het is mogelijk dat zij slachtoffer worden van willekeurige arrestaties, detenties, martelingen en mishandelingen. Ook bij terugkeer vanuit het buitenland naar Soedan kan niet worden uitgesloten dat

zij te maken krijgen met negatieve bejegening door de Soedanese veiligheidsdiensten.

Gelet op het vorenstaande kan een persoon die behoort tot een niet-Arabische bevolkingsgroep uit Darfur in aanmerking komen voor een verblijfsvergunning asiel bepaalde tijd op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a of b, Vreemdelingenwet.

De vluchtelingrechtelijke vervolging dient op de normale wijze aannemelijk te worden gemaakt. De activiteiten van de betrokkene die leiden tot de conclusie dat er sprake is van vluchtelingrechtelijke vervolging kunnen zowel hebben plaatsgevonden in Darfur als in het relatief veilige Noord-Soedan.

Van een reëel risico als bedoeld in artikel 3 EVRM is al snel sprake indien de betrokkene direct voorafgaande aan zijn vertrek uit Soedan te maken heeft gekregen met ruwe ondervragingen, detentie en/of mishandeling door de Soedanese autoriteiten.

Uiteraard gelden de gebruikelijke contra-indicaties als ongeloofwaardigheid van het relaas en gevaar voor de openbare orde.

Indien geen vergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b of c, Vreemdelingenwet, wordt verleend, is het vermeld in paragraaf 8.1 van toepassing.

N.B.: Tot Darfur worden gerekend de deelstaten Noord-, West- en Zuid-Darfur.

5.4. Niet-moslims

Er zijn geen aanwijzingen dat het enkel individueel belijden van andere religies dan de islam tot ernstige problemen leidt met de Soedanese autoriteiten. Dit is dan ook onvoldoende reden om tot statusverlening over te gaan.

Indien een individu zich echter in regeringsgebieden publiekelijk sterk als niet-moslim profileert, kunnen wel problemen ontstaan en kan detentie volgen.

Voorbeelden van een dergelijk sterke profileren zijn het zich kritisch (in woord en geschrift) uitlaten over de islam en het openlijk bekeren van moslims. Dit kan reden zijn om tot statusverlening over te gaan. Hierbij wordt verwezen naar paragraaf 5.1.

Afvalligen van de islam kunnen te maken krijgen met intensieve verhoren, intimidatie en foltering door de autoriteiten. Voor afvalligheid van de islam kan de doodstraf worden opgelegd.

Gelet hierop kan een afvallige van de islam in aanmerking komen voor een verblijfsvergunning asiel bepaalde tijd op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a of b, Vreemdelingenwet.

5.5. Vrouwen

Het normale beleid, zoals weergegeven in C1/3.3.2, C1/4.2.11 en C1/4.3. is van toepassing.

Genitale verminking komt nog steeds op grote schaal voor, vooral in het noorden en westen van Soedan. De Soedanese regering is tegen vrouwenbesnijdenis en uit dat ook vaker in het openbaar. Er bestaat een gezondheidswet tegen genitale verminking. Echter, de Soedanese autoriteiten zien in de praktijk nauwelijks toe op naleving van deze wet. Bij de beoordeling of de Soedanese autoriteiten bescherming bieden tegen genitale verminking is het aan de betrokkene om aannemelijk te maken dat zij al dan niet genoemde bescherming kan krijgen.

De leeftijd waarop vrouwen besneden worden ligt tussen de vier en acht jaar. De keuzevrijheid van de ouders hangt samen met de culturele opvattingen van de familie en omgeving. Het komt voor dat men zich aan besnijdenis onttrekt door naar de gemeenschap toe de schijn te wekken dat de besnijdenis reeds heeft plaatsgevonden. Hoger opgeleide vrouwen in een grote(re) stad zullen hun dochters doorgaans niet laten besnijden. Zij krijgen daar doorgaans geen problemen mee vanuit hun sociale omgeving. Onder hoger opgeleide vrouwen moet gedacht worden aan vrouwen met een universitaire of hogere beroepsopleiding. Volgens het ambtsbericht van 3 februari 2004 hebben laaggeschoolde vrouwen op het platteland evenwel weinig keus.

Uit het ambtsbericht valt niet af te leiden of de mogelijkheid bestaat zich te onttrekken aan besnijdenis door zich elders in Soedan te vestigen. Voor de beoordeling of er sprake is van een vestigingsalternatief is daarom het individuele relaas van doorslaggevend belang. Indien uit het relaas valt op te maken dat het meisje met ouder(s) zonder noemenswaardige problemen elders in Soedan heeft kunnen verblijven of zou kunnen verblijven, zonder de dreiging van genitale verminking, dan wordt geen verblijfsvergunning asiel verleend.

Indien een Soedanees meisje nog niet is besneden en dit in Soedan niet kan ontlopen, kan bij terugkeer naar Soedan sprake zijn van een reëel risico als bedoeld in artikel 3 EVRM. Dit kan ook gelden voor in Nederland geboren meisjes, die bij terugkeer naar Soedan bedreigd worden met genitale verminking. In dergelijke gevallen kan op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, Vreemdelingenwet, een verblijfsvergunning asiel bepaalde tijd worden verleend. De ouder, die genitale verminking van zijn dochter vreest, kan eveneens in aanmerking komen voor een verblijfsvergunning asiel bepaalde tijd op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, Vreemdelingenwet. Voor het beoordelingskader en vragen voor het nader gehoor wordt verwezen naar C1/4.3.3.3.

5.6. Dienstplichtigen en deserteurs

Het normale beleid, zoals weergegeven in C1/4.2.12 is van toepassing.

In Soedan wordt onderscheid gemaakt tussen enerzijds onttrekking aan de dienstplicht en anderzijds desertie. Van onttrekking is sprake indien iemand probeert onder een oproep voor de nationale dienstplicht uit te komen en niet op de basistraining verschijnt. Van desertie kan eerst sprake zijn indien iemand is gerekruteerd en is begonnen aan de dienstplicht, met inbegrip van de basistraining. Op dienstplichtigen en deserteurs is het militaire strafrecht van toepassing. Onttrekking aan de dienstplicht kan met een geldboete en/of met een gevangenisstraf van twee tot drie jaar worden bestraft. Deze bestraffing is niet als onevenredig zwaar aan te merken. Daarnaast is het niet aannemelijk dat er sprake is van discriminatoire bestraffing. Voor gewetensbezwaarden bestaat geen mogelijkheid om ter vervanging van de dienstplicht een niet-militaire dienstplicht te vervullen.

Gelet op het vorenstaande is een beroep op onttrekking aan de dienstplicht in beginsel niet voldoende om in aanmerking te komen voor een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a of b, Vreemdelingenwet, tenzij de betrokkene wegens ernstige en onoverkomelijke gewetensbezwaren tot zijn onttrekking komt. Het is aan de betrokkene om dit aannemelijk te maken.

Desertie kan met maximaal de doodstraf worden bestraft. Aannemelijk is dat een deserteur aan het front de doodstraf opgelegd kan krijgen. Een deserteur in het relatief veilige noorden van Soedan zal eerder een gevangenisstraf opgelegd krijgen. Welke straffen in de praktijk worden opgelegd en of de doodstraf ten uitvoer is gebracht, is niet bekend. Niet kan worden uitgesloten dat deserteurs discriminatoir worden bestraft, worden mishandeld en/of worden geëxecuteerd. Het is aan de betrokkene om aannemelijk te maken dat er sprake is van een discriminatoire bestraffing. In het geval mishandeling, executie of de doodstraf niet kan worden uitgesloten, dient de bestraffing wegens desertie als onevenredig zwaar te worden aangemerkt. Gelet op het vorenstaande kan een persoon die een beroep doet op desertie in aanmerking komen voor een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a of b, Vreemdelingenwet.

Ten aanzien van Soedan heeft zich niet de situatie voorgedaan dat militaire acties in totaliteit door de internationale gemeenschap zijn veroordeeld als strijdig met de grondbeginselen voor humaan gedrag of met de fundamentele normen die gelden tijdens een gewapend conflict.

5.7. Soedanese asielzoekers uit Egypte

Het is bekend dat veel Soedanezen inreizen via Egypte. De Egyptische autoriteiten maken geen onderscheid tussen

Noord- en Zuid-Soedanezen. Zie ook het ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken inzake de positie van Soedanezen in Egypte van 21 december 2001 (kenmerk DPC/AM-736359).

Indien de betrokkene in het bezit is van een geldige verblijfsstatus voor Egypte (een 'Refugee Registration Card' met een geldige verblijfsvergunning of een 'residence permit') en van een geldig Soedanees paspoort of een ander erkend reisdocument en deze documenten heeft overgelegd gedurende de asielprocedure, wordt in beginsel artikel 31, tweede lid, aanhef en onder i, Vreemdelingenwet toegepast en wordt geen verblijfsvergunning verleend. Het is niet noodzakelijk dat uit een schriftelijk bericht moet blijken dat Egypte de betrokkene toegang zal geven. De reden hiervoor is gelegen in het feit dat uit voornoemd ambtsbericht van 21 december 2001 in voldoende mate blijkt dat de betrokkene weer tot Egypte zal worden toegelaten indien hij in het bezit is van geldige verblijfstitel voor dat land en een geldig Soedanees paspoort of een ander erkend reisdocument.

Indien de betrokkene behoort tot de categorie die voor categoriale bescherming in aanmerking komt (zie onder 8.1) en in het bezit is van een geldige verblijfsstatus voor Egypte (een 'Refugee Registration Card' met een geldige verblijfsvergunning of een 'residence permit'), dan wel in het bezit is van een geldig Soedanees paspoort en daarbij aantoonbaar in Egypte heeft gewoond, wordt in beginsel artikel 31, tweede lid, aanhef en onder j, Vreemdelingenwet toegepast. Het is niet noodzakelijk dat uit een schriftelijk bericht moet blijken dat Egypte de betrokkene toegang zal geven. De reden hiervoor is gelegen in het feit dat uit voornoemd ambtsbericht van 21 december 2001 in voldoende mate blijkt dat de betrokkene weer tot Egypte zal worden toegelaten indien hij in het bezit is van een geldige verblijfsvergunning voor dat land. Daarnaast blijkt in voldoende mate uit het ambtsbericht dat wedertoelating weinig problemen zal opleveren bij Soedanezen met een geldig Soedanees paspoort die aantoonbaar in Egypte hebben gewoond, ook als zij geen verblijfsvergunning en inreisvisum hebben.

6. Bijzondere aandachtspunten

In deze paragraaf wordt ingegaan op meer algemene omstandigheden die van belang (kunnen) zijn bij de beoordeling of de asielzoeker in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning asiel.

6.1. Besluitmoratorium

Ten aanzien van asielzoekers uit Soedan is geen besluit genomen in de zin van artikel 43 Vreemdelingenwet.

6.2. Veilig land van herkomst

Soedan wordt niet beschouwd als veilig land van herkomst.

6.3. Veilig derde land/land van eerder verblijf

Soedan wordt niet beschouwd als een veilig derde land.

6.4. Vlucht- en/of vestigingsalternatief

Het algemene beleid, zoals weergegeven in C1/3.3.3 is van toepassing. Ten aanzien van Soedan wordt aangenomen dat er geen sprake kan zijn van een binnenlands vlucht- en/of vestigingsalternatief in het geval de vervolging of dreiging van een behandeling in de zin van artikel 3 EVRM uitgaat van de Soedanese autoriteiten.

6.5. Traumatabeleid

Het algemene beleid, zoals weergegeven in C1/4.4 is van toepassing. Voor het overige zijn er met betrekking tot Soedan geen bijzonderheden.

6.6. Opvangmogelijkheden minderjarige en bijzonderheden met betrekking tot het beleid inzake alleenstaande minderjarige vreemdelingen

Ten aanzien van alleenstaande minderjarige vreemdelingen uit Soedan kan niet op voorhand worden geconcludeerd dat adequate opvang aanwezig is. De aanwezigheid van adequate opvang dient per individueel geval te worden vastgesteld. Het algemene beleid is van toepassing. Bij de feitelijke terugkeer moet de toegang tot een concrete opvangplaats geregeld zijn, tenzij betrokkene zich zelfstandig kan handhaven.

6.7. Driejarenbeleid

Het algemene beleid, zoals weergegeven in C2/9, is van toepassing.

6.8. Artikel 1F Vluchtelingenverdrag

Het gestelde in C1/5/13.3 is van toepassing. Ten aanzien van de volgende groepen zou sprake kunnen zijn van de artikel 1F-gedragingen: hoge (deelstaat) regeringsfunctionarissen, leden van veiligheidsdiensten, politiefunctarissen, (para)militairen, leden van Arabische milities, leden van verzetsbewegingen (bijvoorbeeld SPLM/A-strijders) en kindsoldaten.

Indien er aanwijzingen zijn dat artikel 1F van het Vluchtelingenverdrag van toepassing is, dient conform C3/10.14 contact te worden opgenomen met de unit 1F.

6.9. Legale uitreis

In beginsel kunnen personen uit Soedan vrij het land in- en uitreizen. Het komt evenwel voor dat de Soedanese regering de uitreis weigert aan politieke tegenstanders.

7. Procedurele aspecten

Het gestelde in C3/10 tot en met C3/16 is van toepassing. Het onderzoek naar de geloofwaardigheid van de gestelde feiten dient te worden opgestart bij het Gemeenschappelijk Centrum Kennis, Advies en Ontwikkeling van de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND). Dit is ook van toepassing indien het onderzoek wordt verricht door derden, zoals het ministerie van Buitenlandse Zaken. Een uitzondering hierop vormt het leef-tijdsonderzoek in het kader van het beleid inzake alleenstaande minderjarige vreemdelingen, zie C5/24.

8. Terugkeer en uitzetting

8.1. Categoriale bescherming

Asielzoekers uit Soedan komen behoudens de in Deel 1 genoemde contra-indicaties in aanmerking voor een verblijfsvergunning asiel op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, Vreemdelingenwet (zie C1/4.5) in de volgende gevallen:

1. indien de betrokkene behoort tot de zuidelijke niet-Arabische bevolkingsgroepen, tenzij de betrokkene direct voorafgaande aan zijn vertrek uit Soedan gedurende langere tijd probleemloos in het noorden van Soedan heeft verbleven;
2. indien de betrokkene behoort tot de niet-Arabische bevolkingsgroepen uit de deelstaten Noord-, West- en Zuid-Darfur, tenzij de betrokkene direct voorafgaande aan zijn vertrek uit Soedan gedurende langere tijd probleemloos in het noorden van Soedan heeft verbleven;
3. indien de betrokkene behoort tot de Nuba-bevolkingsgroepen, tenzij de betrokkene direct voorafgaande aan zijn vertrek uit Soedan gedurende langere tijd probleemloos buiten het Nuba-gebergte in het noorden van Soedan heeft verbleven.

Met gedurende langere tijd wordt een periode van ten minste zes maanden bedoeld. Met probleemloos wordt bedoeld op de situatie dat er geen aanleiding bestaat de betrokkene in het bezit te stellen van een verblijfsvergunning asiel bepaalde tijd op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b of c, Vreemdelingenwet.

N.B.: De Nuba-bevolkingsgroepen moeten niet worden verward met de Nubiërs. De in het Nuba-gebergte wonende moslims van Arabische oorsprong van de Baggara en Jellaba stam (die weer uit meerdere groepen bestaan, zoals de Misiriya, Ta'aisha, Beni Halba, Hawzma, Rezeigat, Ma'alia en Kenana), behoren niet tot de Nuba-bevolkingsgroepen en komen niet in aanmerking voor een verblijfsvergunning asiel op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, Vreemdelingenwet.

8.2. Vertrekmoratorium

Ten aanzien van asielzoekers uit Soedan is geen besluit genomen in de zin van artikel 45, vierde lid, Vreemdelingenwet.

8.3. Terug- en overnameovereenkomsten

Met Soedan is geen overeenkomst gesloten met betrekking tot de terugname van eigen onderdanen.

8.4. Praktische aspecten terugkeer

Naar Soedan is terugkeer praktisch mogelijk."

Artikel II

Dit besluit zal (met de toelichting) in de Staatscourant worden geplaatst en treedt in werking met ingang van de tweede dag na de dagtekening van de Staatscourant waarin het is geplaatst.

Den Haag, 9 juni 2004.

*De Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie,
namens deze: het Hoofd van de
Immigratie- en Naturalisatiedienst,
P.W.A. Veld.*

Toelichting

Het hoofdstuk 'Het asielbeleid ten aanzien van Soedan' is gewijzigd naar aanleiding van een ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken van 3 februari 2004.

Dit ambtsbericht heeft beleidsconsequenties, die zijn beschreven in dit hoofdstuk. Hieronder volgt een korte omschrijving van gewijzigde paragrafen.

Paragrafen 4 en 8.1: Doordat ook in de deelstaten Noord-, West- en Zuid-Darfur sprake is van een categoriaal beschermingswaardige situatie, wordt het beleid van partiële categoriale bescherming uitgebreid met de niet-Arabische bevolkingsgroepen uit deze deelstaten.

Paragrafen 5.1, 5.2 en 5.3: Gelet op de negatieve aandacht van de Soedanese autoriteiten kunnen politieke en religieuze opposanten en personen behorende tot de niet-Arabische bevolkingsgroepen uit Zuid-Soedan en Darfur in aanmerking komen voor een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a of b, Vreemdelingenwet.

Paragrafen 5.5 en 5.6: Het beleid ten aanzien van genitale verminking en dienstplichtigen en deserteurs is nader uitgeschreven.

Paragraaf 6.8: De groepen, waarbij sprake zou kunnen zijn van artikel 1F-gedragingen, worden hier opgesomd.

*De Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie,
namens deze: het Hoofd van de
Immigratie- en Naturalisatiedienst,
P.W.A. Veld.*